

Uchwała nr 14
Uczelnianej Komisji Wyborczej
Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu
z dnia 3 czerwca 2020 roku

Dotyczy: odwołań od czynności wyborczych

Działając na podstawie § 43 ust. 2 Statutu Akademii, w związku z otrzymaniem w dniu 2 czerwca 2020 r. dwóch pism, zatytułowanych odwołaniami od wyniku wyborów, sygnowanych przez Tomasza Gubańskiego, traktując oba pisma jako odwołanie w rozumieniu § 43 ust. 2 Statutu, Uczelniana Komisja Wyborcza Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu niniejszym postanawia:

§ 1

Stwierdzić brak podstaw do zmiany podjętych czynności wyborczych.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z chwilą podjęcia.

UZASADNIENIE

W treści dwóch odrębnych pism Odwołujący przedstawił dwa odmienne zarzuty, dotyczące prawidłowości głosowania na rektora Akademii oraz dodatkowe wnioski do Uczelnianej Komisji Wyborczej. Odwołujący wskazał zatem, że w jego ocenie:

1. doszło do istotnego naruszenia 8 ust 8 Regulaminu wyborczego, poprzez zaniechanie wylegitymowania pierwszych kilkunastu członków Kolegium Elektorów, „co mogło mieć istotny wpływ na wynik wyborów”,
2. sprawdzenia wymaga fakt łączenia funkcji członka Kolegium Elektorów ze sprawowaniem przez oznaczoną w załączniku do odwołania osobę funkcji Przewodniczącego Rady Powiatu. Jak wskazał Odwołujący „jeśli pełniona przez elektora funkcja jest zatrudnieniem w administracji publicznej, to nastąpiło naruszenie par. 53 pkt 3 Statutu(...)”.

Analiza przedstawionych okoliczności, po zasięgnięciu opinii radcy prawnego, współpracującego z Uczelnią, oraz otrzymaniem opinii prawnej radcy prawnego, dostarczonej przez rzeczonego członka Kolegium Elektorów, prowadzi do wniosku, że odwołania nie mogą skutkować zakwestionowaniem podjętych czynności wyborczych i wybór rektora uznać należy za ważny. Prowadzą do tego następujące argumenty:

1. Komisja raz jeszcze potwierdza, co uczyniła w odrębnym komunikacie, będącym stanowiskiem wobec uwag zgłoszonych do protokołu Komisji przez męża zaufania, że na skutek przeoczenia Komisji, przez pierwszych kilkanaście minut głosowania Komisja nie

weryfikowała tożsamości członków Kolegium Elektorów za pomocą okazywanych dowodów tożsamości, poprzestając na weryfikacji wizualnej wchodzących jako osób powszechnie znanych społeczności akademickiej. Niezwłocznie po zwróceniu przez męża zaufania uwagi na wymóg Regulaminu wyborczego Komisja zapoczątkowała dodatkowo weryfikację w oparciu o dowód tożsamości.

Komisja potwierdza i przyznaje, że powyższe stanowiło naruszenie § 8 ust. 8 Regulaminu wyborczego w zakresie, w jakim pierwszych kilkanaście osób nie zostało poproszonych przy odbieraniu karty do głosowania a przed złożeniem podpisu o okazanie dowodu tożsamości.

Uznając powyższe i wyrażając ubolewanie z powodu powyższego przeoczenia, Komisja wskazuje jednak, że powyższe nieumyślne przeoczenie, wynikłe z niezwyklej środków ostrożności, podjętych w związku z głosowaniem, odbywającym się w warunkach utrudnień związanych z epidemią, pozostaje bez wpływu na wynik głosowania. Tak bowiem, jak nie każde naruszenie kodeksu wyborczego w wyborach powszechnych powoduje unieważnienie wyborów, tak nie każde naruszenie Regulaminu wyborczego Akademii powodować może unieważnienie głosowania i jego powtórzenie. Może to mieć miejsce wyłącznie w sytuacji, gdy naruszenie prowadzi do potencjalnej chociażby możliwości zniekształcenia wyniku wyborów w danym konkretnym przypadku. Komisja stwierdza przy tym z całą stanowczością, że dotychczas nie dotarły do niej jakiegokolwiek wiarygodne stwierdzenia, aby to zniekształcenie wyników mogło mieć miejsce w przypadku głosowania w dniu 1 czerwca 2020 r.

Nieliczni członkowie Kolegium Elektorów, którzy oddali głosy bez okazania dowodu tożsamości, zostali bez wątplenia zidentyfikowani wizualnie przez wszystkich obecnych członków Komisji i potwierdzili odbiór karty do głosowania swoim własnoręcznym podpisem, którego autentyczność nie jest kwestionowana. Żaden z członków Kolegium Elektorów, w szczególności oddających głos bez weryfikacji dowodu tożsamości nie zgłosił, że wbrew treści opublikowanego protokołu Komisji (stwierdzającego, że tylko jeden elektor nie oddał głosu, co jak się wydaje jest okolicznością znaną już niemal powszechnie) on nie oddał głosu. Zastrzeżeń co do błędnej identyfikacji członków Kolegium Elektorów nie zgłosił ani którykolwiek członek Komisji, ani obecny na miejscu mąż zaufania, którego skrupulatność spowodowała ukrócenie zaistniałego przeoczenia.

Podkreślić należy, że gdyby choć jeden członek Kolegium Elektorów zgłosił w okresie otwartym do składania odwołań od wyników wyborów, że on nie oddał głosu, który rzekomo oddał, wówczas rozstrzygnięcie Komisji mogłoby być odmienne. Gdyby po weryfikacji powyższego oświadczenia członka Kolegium Elektorów (w oparciu o podpis na liście osób pobierających kartę do głosowania oraz w oparciu o zapisy monitoringu Uczelni, który z pewnością uchwycił osoby wchodzące do Auli Nova w czasie głosowania) potwierdziło się, że zamiast członka Kolegium Elektorów głos oddała (błędnie rozpoznana przez wszystkich obecnych) osoba nieuprawniona, wówczas bezwzględnie należałoby unieważnić takie głosowanie i doprowadzić do jego powtórzenia.

Powyższe nie miało jednak miejsca. Żaden członek Kolegium Elektorów nie stwierdził, że „podszyto się” pod niego podczas głosowania. Nie uczynił tego w szczególności żaden z kilkunastu członków Kolegium Elektorów, którzy zostali zidentyfikowani wyłącznie wizualnie i poprzez podpis na liście osób pobierających karty do głosowania. Wobec powyższego nie można uznać, aby w głosowaniu uczestniczyła osoba nieuprawniona. Głosy oddały zaś wszystkie osoby uprawnione poza jedną, która nie uczyniła powyższego z uwagi na niestawiennictwo w czasie otwartym dla oddania głosu. Tym samym wynik wyborów został ustalony zgodnie z obowiązującymi przepisami, a niewątpliwe

naruszenie Regulaminu wyborczego pozostaje bez wpływu na wynik głosowania i ważność wyborów.

2. Drugi z zarzutów odwołań ma charakter warunkowy. Odwołujący nie stwierdza bowiem, że doszło do naruszenia Statutu, a jedynie, że doszłoby do niego, jeśli pełnienie funkcji Przewodniczącego Rady Powiatu stanowi zatrudnienie w administracji publicznej.

W powyższej materii Komisja wskazuje, że do spełnienia tego warunku nie doszło, a zatem nie doszło także do naruszenia postanowień Statutu, stanowiących zresztą w tym zakresie powielenie materii ustawowej.

Komisja wskazuje, że zgodnie z art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r., poz. 85 z późn. zm; dalej „Ustawa”), znajdującym zastosowanie do członków Kolegium Elektorów mocą odwołania zawartego w art. 25 ust. 3 Ustawy, członkiem Kolegium Elektorów nie może być osoba zatrudniona w administracji publicznej. W tym miejscu dla ustalenia znaczenia powyższego warunku w kontekście członkostwa w radzie powiatu Komisja odda głos komentatorowi Ustawy, który wskazuje, że „Pojęcie administracji publicznej nie jest rozumiane jednoznacznie. Przeciwnie, pojęcie to mieści w sobie wiele znaczeń. (...) Opierając się na opracowaniach Głównego Urzędu Statystycznego, możemy uznać, że osobami zatrudnionymi w administracji publicznej (których jest 428 tys.) są pracownicy administracji państwowej i rządowej, w tym korpus służby cywilnej (171 tys.), oraz pracownicy administracji samorządowej (256 tys.) i samorządowych kolegiów odwoławczych (1 tys.). Krąg osób, które nie powinny być członkami rady uczelni, wskazuje jednak nie tylko komentowany ustęp i nie jedynie ustawa – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Konstytucja RP określa organy sprawujące władzę ustawodawczą, wykonawczą, sądowniczą, a także czynnie uczestniczące w sprawowaniu władzy publicznej, w tym organy samorządu terytorialnego oraz organy kontroli państwowej i ochrony państwa, których przedstawicielei zakaz członkostwa w radzie powinien dotyczyć, biorąc pod uwagę literę lub ducha Konstytucji oraz poszczególnych ustaw zwykłych. Ograniczenia w tym zakresie wynikają z ustaw, wśród których wymienić można: ustawę z 9.05.1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz.U. z 2018 r. poz. 1799), ustawę z 16.09.1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1915 ze zm.), ustawę z 21.11.2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1282), a także ustawę z 15.12.2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2019 r. poz. 1265 ze zm.) (...) Ani zakaz z ust. 3 komentowanego artykułu, ani przywołane ustawodawstwo nie obejmuje radnych, jeśli nie są pracownikami samorządowymi.”(podkreślenie własne)¹.

Co istotne, w przeciwieństwie do członków zarządu powiatu, członkowie rady powiatu nie są w jakiejkolwiek formie zatrudniani w tej jednostce, a nawet w myśl art. 23 ust. 1-4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2020 r., poz. 920 z późn. zm.):

„1. Z radnym nie może być nawiązany stosunek pracy w starostwie powiatowym powiatu, w którym radny uzyskał mandat.

2. Radny nie może pełnić funkcji kierownika powiatowej jednostki organizacyjnej oraz jego zastępcy.

---

¹ tak. J. Woźnicki, Art. 20. w: *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Komentarz. Wolters Kluwer Polska, 2019.*

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy radnych wybranych do zarządu, z którymi stosunek pracy nawiązywany jest na podstawie wyboru.

4. Nawiązanie przez radnego stosunku pracy, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest równoznaczne ze zrzeczeniem się mandatu.”

Powyższe konstatacje, wynikające z przepisów prawnych, przedstawionych Komisji w rekomendacji radcy prawnego współpracującego z Uczelnią, potwierdza także opinia prawna przedstawiona przez rzeczonoego członka Kolegium Elektorów, sygnowana przez radcę prawnego Magdalenę Marię Kubica.

Mając powyższe na uwadze, Komisja stwierdza, że brak podstaw do stwierdzenia obsadzenia mandatu członka Kolegium Elektorów przez osobę nieuprawnioną, w rozumieniu Ustawy i Statutu. Tym samym brak jest podstaw, aby w oparciu o te okoliczności zakwestionować ważność głosowania i wyboru rektora.

Niezalenie od powyższego – w odpowiedzi na wnioski zawarte w odwołaniu, Komisja wskazuje, że weryfikując spełnianie przez kandydatów ustawowych warunków kandydowania na poszczególne funkcje z wyboru, Komisja może posługiwać się jedynie przyznanymi jej w tym zakresie narzędziami. W powyższym zakresie Komisja uprawniona jest zatem do weryfikacji spełniania warunków w oparciu o informacje dostępne Akademii - w szczególności w zakresie wieku oraz ewentualnego statusu, jako pracownika bądź studenta lub doktoranta. Co istotne, ustawodawca nie przyznał Uczelni, a zatem i Komisji, podobnie jak większości pracodawców, w szczególności uprawnienia do weryfikacji informacji o karalności kandydatów poprzez składania zapytań do Krajowego Rejestru Karnego. Komisja, co oczywiste nie może również zweryfikować samodzielnie okoliczności negatywnej – braku pełnienia funkcji organu innej uczelni lub zatrudnienia w administracji publicznej, albowiem nie istnieje żaden jawny centralny rejestr takich osób. W związku z powyższym Komisja kierując się powszechną w tym zakresie praktyką wymaga, aby osoba zgłaszająca kandydata podpisywała oświadczenie, że według jej najlepszej wiedzy kandydat spełnia określone wymagania. Sam kandydat musi zaś złożyć wprost oświadczenie, że spełnia określone wymagania. Ewentualne poświadczenie nieprawdy w powyższym dokumencie, mającym znaczenie prawne, może pociągnąć za sobą istotne negatywne skutki dla osoby świadomie potwierdzającej nieprawdę.

Mając powyższe na uwadze, Komisja postanowiła jak w sentencji.